

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ממך, זה יועץ, וכן הוא אומר: (נחום א') ממך יצא השב על ה' רעה יעץ בליעל.												■	◇
דבר - זו הלכה												■	◇
למשפט - זה הדין.												■	◇
בין דם לדם - בין דם נדה, דם לידה, דם זיבה.												■	◇
בין דין לדין - בין דיני נפשות, דיני ממונות, דיני מכות												■	◇
בין נגע לנגע - בין נגעי אדם, נגעי בתים, נגעי בגדים												■	◇
דברי - אלו החרמים והערכין וההקדשות.												■	◇
ריבות - זו השקאת סוטה, ועריפת עגלה, וטהרת מצורע.												■	◇
בשעריך - זו לקט שכחה ופאה.												■	◇
וקמת - מבית דין												■	◇
ועלית - מלמד שבית המקדש גבוה מארץ ישראל, וארץ ישראל גבוה מכל הארצות.												■	◇
אל המקום - מלמד שהמקום גורם.												■	◇
בשלמא בית המקדש גבוה מארץ ישראל - דכתיב ועלית. אלא ארץ ישראל גבוה מכל הארצות מנא ליה?												♣	
דכתיב (ירמיהו כ"ג) לכן הנה ימים באים נאם ה' ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפנה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם.												!	◇
זקן ממרא אינו חייב אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											■	◇
על דבר שעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי סופרים.	רבי יהודה:											■	◇
אפילו דקדוק אחד מדקדוקי סופרים.	רבי שמעון:											■	◇
מאי טעמא דרבי מאיר?												^	
גמר, דבר דבר, כתיב כא: (דברים י"ז) כי יפלא ממך דבר למשפט, וכתיב התם (ויקרא ד') ונעלם דבר מעיני הקהל. מה להלן - דבר שחייב על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, אף כאן - דבר שחייב על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.	[רבי מאיר]											!	◇
(דברים י"ז) על פי התורה אשר יורוך - עד דאיכא תורה ויורוך.	ורבי יהודה:											■	◇
אשר יגידו לך מן המקום ההוא - אפילו כל דהו.	ורבי שמעון:											■	◇
תרגמא לי להא מתניתא אליבא דרבי מאיר.	רב הונא בר חנינא לרבא:											○	◇
פוק תרגמא ליה.	רבא לרב פפא:											○	◇
כי יפלא במופלא שבבית דין הכתוב מדבר.	[רב פפא]											■	◇
ממך - זה יועץ, שיודע לעבר שנים ולקבוע חדשים.												■	◇
הן העידו שמעברים את השנה כל אדר, שהיו אומרים עד הפורים.	כדתנן:											■	
דאי להאי גיסא - קא שרי חמץ בפסח, ואי להאי גיסא - קא שרי חמץ בפסח.												■	◇
דבר - זה הלכה												■	◇
זו הלכות אחד עשר.												■	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עשירי, רבי יוחנן אמר: עשירי כתיבי	דאיתמר: [רבי יוחנן]		◆	■	■							◇	פז:
עשירי כאחד עשר.	רבי שמעון בן לקיש:		◆	■	■							◇	פז:
עשירי כתיבי, מה תשיעי בעי שימור - אף עשירי בעי שימור.	רבי יוחנן:			■									פז:
עשירי כאחד עשר. מה אחד עשר לא בעי שימור - אף עשירי לא בעי שימור.	ריש לקיש:			■									פז:
משפט - זה הדין												◇	פז:
דין בתו מאנסתו.												◇	פז:
אתיא הנה הנה אתיא זמה זמה.	דאמר רבא, אמר לי רב יצחק בר אבדומי:												פז:
בין דם לדם - בין דם נדה, דם לידה, דם זיבה.												◇	פז:
דם נדה												◇	פז:
בפלוגתא עקביא בן מהללאל ורבנן													פז:
דם הירוק, עקביא בן מהללאל מטמא	דתנן: [עקביא בן מהללאל]	◆	■	■								◇	פז:
וחכמים מטהרין.	[חכמים]	◆	■	■								◇	פז:
דם לידה												◇	פז:
בפלוגתא דרב ולוי.													פז:
מעין אחד הוא, התורה טמאתו והתורה טיהרתו	דאיתמר, רב:	◆	■	■								◇	פז:
שני מעיינות הן, נסתם הטמא - נפתח הטהור, נסתם הטהור - נפתח הטמא.	לוי:	◆	■	■								◇	פז:
דם זיבה												◇	פז:
בפלוגתא דרבי אליעזר ורבי יהושע.													פז:
קישתה שלשה ימים בתוך אחד עשר יום, אם שפתה מעת לעת וילדה - הרי זו יולדת בזוב, דברי רבי אליעזר	דתנן: [רבי אליעזר]	◆	■	■								◇	פז:
לילה ויום, כלילי שבת ויומו. ששפתה מן הצער ולא מן הדם.	רבי יהושע:	◆	■	■								◇	פז:
בין דין לדין - בין דיני ממונות, דיני נפשות דיני מכות.												◇	פז:
דיני ממונות												◇	פז:
בפלוגתא דשמואל ורבי אבהו,													פז:
שנים שדנו - דיניהם דין, אלא שנקראין בית דין חצוף.	דאמר שמואל:	◆	■	■								◇	פז:
לדברי הכל אין דיניהן דין	רבי אבהו:	◆	■	■								◇	פז:
דיני נפשות												◇	פז:
בפלוגתא דרבי ורבנן.													פז:
(שמות כ"א) ונתתה נפש תחת נפש - ממון	דתניא, רבי:											◇	פז:
אתה אומר ממון, או אינו אלא נפש ממש?	[רבנן]											◇	פז:
נאמר נתניה למעלה ונאמר נתניה למטה, מה להלן ממון - אף כאן ממון.	[רבי]											◇	פז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא-key:	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
---	---

סנהדרין-אלו הן הנחנקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דיני מכות												◇	פז:
בפלוגתא דרבי ישמעאל ורבנן.													פז:
מכות בשלשה	דתנן: [רבנן]											◇	פז:
בעשרים ושלושה.	משום רבי ישמעאל אמרו:											◇	פז:
בין נגע לנגע - בין נגעי אדם, נגעי בתים, נגעי בגדים.													פז:
נגעי אדם													פז:
בפלוגתא דרבי יהושע ורבנן													פז:
אם בהרת קדם לשער הלבן - טמא, אם שער לבן קדם לבהרת - טהור, ספק - טמא.	דתנן: [רבנן]											◇	פז:
כהה.	רבי יהושע:											◇	פז:
מאי כהה?													פז:
כהה טהור.	רבא:												פז:
נגעי בתים													פז:
בפלוגתא דרבי אלעזר ברבי שמעון ורבנן.													פז:
לעולם אין הבית טמא עד שיראה כשני גריסין, על שתי אבנים, בשתי כתלים, בקרן זוית, ארכו כשני גריסין ורחבו כגריס.	דתנן, רבי אליעזר ברבי שמעון:											◇	פז:
מאי טעמא דרבי אלעזר ברבי שמעון - כתיב קיר וכתוב קירת. איזהו קיר שהוא כקירות - הוי אומר זה קרן זוית.													פז:
נגעי בגדים													פז:
בפלוגתא דרבי נתן בן אבטולמוס ורבנן.													פז:
מנין - לפריחה בבגדים שהיא טהורה - נאמרה קרחת וגבחת באדם, ונאמרה קרחת וגבחת בבגדים. מה להלן - פרח בכלו טהור, אף כאן - פרח בכלו טהור.	דתניא, רבי נתן בן אבטולמוס:											◇	פז: